

 ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ* • 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Η Πανούκλα...

Βύρων Κατρίτσης – Γρηγόρης Χατζάκης, «Χορευτική πανούκλα»

Σκηνοθεσία: Γρηγόρης Χατζάκης

Θέατρο Άλμα

[...]

...και ο Πρίγκιπας

Νίκος Αλέξης Ασλάνογλου, «Ωδές στον Πρίγκιπα»

Σκηνοθεσία: Βασίλης Νούλας

Περφόρμανς της Ομάδας Nova Melancholia

Χώρος: Μπαγκλαντές

Ελεγεία για τον έρωτα αποτελεί η ποιητική συλλογή του Νίκου Αλέξη Ασλάνογλου που παρουσιάζει στην υποτυπώδη σκηνή του νέου -απόλυτα εναλλακτικού- χώρου «Μπαγκλαντές» (παλιού υπόγειου καφενείου μεταναστών) ο πάντα τολμηρών σκηνικών συνθέσεων Βασίλης Νούλας με την ομάδα του. Χώρος φιλόξενος, ζεστός, με μια αίσθηση απόκρυφου, χαρακτηρίζεται από τη φιλική υποδοχή των συντελεστών της ομάδας. Στο «φουαγιέ» -συνέχεια πλατείας και σκηνής- προσφέρεται ζεστός καφές και άλλα ροφήματα, αλμυρά σνακς ενώ αντί εισιτηρίου ένας χάρτινος κουμπαράς αναμένει την όποια συμβολή των θεατών.

Στο πρώτο μέρος, ψήγματα ποιημάτων του Ασλάνογλου ή ένα εμβόλιμο ερωτικό ποίημα του Παζολίνι γίνονται αφορμή για τη δημιουργία συνειρμικών εικόνων του αντικειμένου ή των εκφάνσεων του έρωτα. Εδώ, ο έρωτας, ωστόσο, μπορεί να δημιουργήσει και άλλους συνειρμούς που καταλήγουν να είναι σχόλια πολιτικών προσώπων (αντικειμένων λατρείας όπως ο πρωθυπουργός) ή συμβολικές εκδοχές του έρωτα όπως εκείνος ο ιπτάμενος των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας με την αποφασιστική συνδυαστική παρουσία του Κένταυρου.

Επί σκηνής στήνονται και ξεστήνονται ταυτόχρονα σκηνικά αντικείμενα -συχνά εικαστικές προτάσεις- που ενσωματώνουν στο σώμα τους το σώμα των περφόρμερς. Κατασκευή και ανακατασκευή του σκηνικού χώρου που επιμελείται η ομάδα γίνεται μέρος της παράστασης σε έναν διάλογο παραστατικών τεχνών αλλά και μουσικών ακουσμάτων με επίκεντρο τον έρωτα και

την ερωτική πράξη. Μόνο που κάποιες φορές αισθάνθηκα πως η εδώ εικαστικά και θεματικά (λόγω περιεχομένου των ποιημάτων) αναγκαία γυμνότητα των σωμάτων προσέκρουε σε σκηνοθετικές αναστολές που ακύρωναν την πρόταση εκ των έσω. Υπάρχουν άλλωστε πλείστοι όσοι τρόποι για αμιγώς εικαστικά γυμνά. Η περφόρμανς, εκ φύσεως, στοχεύει στο γυμνό σώμα ως καμβά των εγγραφών της.

Τα ποιήματα

Ο Αντώνης Γκρίτσης από την παράσταση «Ωδές στον πρίγκιπα»

Είναι αλήθεια ότι η αποσπασματικότητα των ποιημάτων λειτουργεί ως εκκίνηση δημιουργίας σκηνικών εικόνων και όχι ως ακρόασή τους. Στο δεύτερο μέρος, το σκηνικό αδειάζει και οι περφόρμερς εναλλάξ με κάποιους φίλους-θεατές της ομάδας απαγγέλουν, όπως ο καθείς το αισθάνεται, από ένα ποίημα των 16 ωδών της συλλογής.

Πιστεύουν άραγε οι συντελεστές ότι ακούγονται έτσι, σε αντιδιαστολή με το απόσπασμα, εντελέστερα τα ποιήματα; Θα έλεγα μάλλον πως οι θεατές υποχρεούνται να υπομείνουν κακές απαγγελίες, μια καταστροφή των ποιημάτων, έναν ακουστικό θόρυβο. Και θα αποχωρούσαν με κάκιστη εντύπωση αν δεν ακολουθούσε ως φινάλε η περφόρμανς του Αθανάσιου Κουβούση πάνω στο τραγούδι « Et si tu n'existais pas» το οποίο αποδίδει με καταπληκτική εκφραστικότητα και κινησιολογία.

Κατά τα άλλα, κατά την «απαγγελία», μόνον ο Αντώνης Γκρίτσης κατάφερε να δημιουργήσει μια σταθερή περσόνα με ερμηνευτική υπόσταση και χαρακτηριστική εκφορά λόγου. Ξεχώρισα την ενδιαφέρουσα σε ηχώχρωμα φωνή της Αλέξιας Σαραντοπούλου ενώ στη συνολική παράσταση οι

υπόλοιποι ηθοποιοί συνέβαλαν ο καθένας με τις δυνατότητές του: Δέσποινα Χατζηπαυλίδου, Λήδα Δάλλα, Κώστας Τζημούλης.

Δύο από τα ποιήματα ακούγονται από τον Βασίλη Νούλα ζωντανά, μελοποιημένα από τον ίδιο.

Παράσταση για τον έρωτα (χωρίς ερωτικό σκίρτημα) με ενδιαφέρον πρώτο μέρος και αποθεωτικό φινάλε αλλά εξαντλητικά κουραστικό και εκτός σκηνικής λογικής το εμβόλιμο μέρος απαγγελιών σχολικής γιορτής.

Η παράσταση ολοκληρώνει τον πρώτο της κύκλο και επανέρχεται σύντομα, έχοντας χρόνο, πιστεύω, να επαναπροσδιορίσει καλύτερα κάποια από τα ζητούμενά της.

* Καθηγητής στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών.